

пи достаточно е писмото на Черногорскій тогавашній Митрополит Савва Петрович отъ 1776 година, въ което онъ описалъ тъя бѣдствія Московскому Митрополиту Платону 102).

И така послѣ насилията устраниеніе на тъя Славяно-Бѣлгары епископы отъ епархіите имъ, фенарскытъ агенты-епископы съ своите си развратни полчища налѣтѣхъ каквото плотоядни птици на Славяно-Бѣлгарскійтъ отъ враждебна фенарска рѣка убить трупъ! И така Славяну-Бѣлгарскій народъ отъ Дунавъ до Ядро море и отъ Сава и Драва до Солуна Града како овцы безъ пастиря стана богатъ ловъ на фенарското гнѣздо, богато сокровище да хранятъ фенарски-тѣ страсти и съ свое богатство, насилию извлѣчано чрезъ фенарскытъ агенты-епископы отъ насущнійтъ Бѣлгарскій хлѣбъ, да дава возможность за осъществленіе на Великата Идея Ипсиланти и Самуилова за да въздигнатъ будущтж мечтаемъ Елино-Византійскъ Държавъ (а) памѣсто Султановийтъ Престолъ, каквото и сега Апимъ 6-й и неговъ Гръцкий родъ това исто върши подъ видъ на мнимото си доброжелателство камъ той Престолъ, но който престолъ онъ подрыва чрезъ покровителствуемы отъ него негови и Атиински Силогоси и пропаганды по Македонія и Тракія.

Но при всички тъя убийственни превратности Бѣлгарско сърдце, Бѣлгарска душа можеше ли да забрави своите църковни слави и своето църковно-народно величие? Повише отъ сто години подъ тежкійтъ и безчеловѣчній яремъ фенарскій и подъ всесокрушающее фенарско угнѣте-

102) А за напредъ името на Архиепископіята да ся изстерже изъ царскытъ таблицы и да ся почита какъ че не е съществовало. Пакъ тамъ стр. 94, 95, 96.

(а) Единъ очевидецъ посѣти въ текуша 1873 година Атии и ни каза, че лично е видѣлъ Землеписніятъ Хартъ на бѫдѫщата мечтаема Византійска Империя, която харта е печатана въ Лондра на мушама преди двѣ години. —